



Väliletappina uusi koti

OLEMME MIEHENI KANSSA etsineet perheellemme uutta kotia. Oletamme sen olevan hyvä muutos. Pelkäämme työttömäksi jäämistä. Se varmastikin olisi huonoa, ainakin jos työttömyys koskettaisi molempia. Mietimme, onko alanvaihtokaan turvallista, ainakaan jos palkkataso alenisi nykyisestä. Kaikkea muutakin voi elämässä sattua. Toivoisimme tietenkin pelkästään hyviä asioita, mutta eihän kukaan niitä huonoja itselleen tilaa. Eniten pelkään, että tapahtuu jotain ikävää joka estäisi lapsihaaveemme toteutumisen kokonaan. Yritämme kuitenkin keskittyä hyviin asioihin elämässämme.

Nykyinen kotimme on meille täydellinen. Pidämme asunnosta ja alueesta jolla se sijaitsee. Kotimme on tilava meille ja kahdelle kissallemme. Mahtuisi tänne lapsi ja toinenkin jos tarve vaatisi. Olemme kuitenkin koko ajan haaveilleet omakotitalosta maalla, joten miksi emme etsisi sitä nyt, kun elämäntilanne tuntuu siihen oikealta. Uusi kotimme tulee olemaan nykyistä isompi. Siellä voisimme tarjota tulevalle lapsellemme

oman huoneen ja omalla pihalla olisi nykyistä enemmän tilaa juosta.

VÄLILLÄ MIETIN, voiko olla huono asia, että uusi kotimme tulee olemaan kauempana palveluista. Kauppaa ei todennäköisesti olisi kävelymatkan etäisyydellä, tuskin terveyspalvelujakaan. On kaupungin kaukaisuudessa hyvätkin puolensa. Autoja ei kodin ympärillä liikkuisi niin paljon kuin nykyisen lähellä. Lisäksi arkiliikuntaa tulisi sekä itselle että lapsille varmaan enemmän kuin kaupungissa, vaikka emme me nykyäänkään julkista liikennettä käytä kaupungilla liikkuesssa. Uusi koti on tällä hetkellä haaveissamme päällimmäisenä, ja tuleva lapsi on jäänyt hetkellisesti taka-alalle. Kodin osalta kun voimme tehdä paljonkin, mutta lasta emme saa nopeammin vaikka mitä tekisimme.

Olemme valmistautuneet siihenkin, että tieto lapsestamme saapuisi jo huomenna. Ehkä sitten uusi koti saisikin vielä odottaa. Lapsitiedon tultua menisimme kiireesti ostamaan lapsen koon mukaiset kuljetusväli-

neet ja sängyn. Olemme haaveilleet laatikokoppyörästä, sen hankintaan varmaan saisi vihdoin ryhtyä lapsen tultua kotiin. Nyt tuntuisi typerältä ajaa tyhjällä pyörällä.

KAIKESTA VALMISTAUTUMISESTA huolimatta lapsen saapuminen on iso asia. Sitten ei enää nukutakaan parin tunnin päikkäreitä milloin huvittaa. Toivottavasti emme kuitenkaan jumahtaisi kotiin helpon arjen toivossa. Meillä on vakaa aikomus pitää vuorokuukausin vapaaviikonloppuja. Toivottavasti osaamme toteuttaa aikomuksemme. Saisihan lapsikin siinä arvokasta aikaa olla vain toisen vanhempansa kanssa, kun toinen vanhempi pääsee nauttimaan omasta ajastaan joko yksin tai ystäviään tai lapsuudenperhettään tavaten. Tämän oman odotuksen ja kavereiden perheellistymisen jälkeen toivon, että osaan tavata ystäviäni myös ilman lasta. Ei kaiken tarvitse varmasti pyöriä lapsen ympärillä, vaikka lapsi tietenkin tärkeä ja odotettu onkin.

Maija

KUVA Pixabay



SAMI tuoreimmat kuulumiset voit lukea Adoptioerheet-lehdestä 3/2016.